ECLI:LV:RPPT:2020:0518.1A68022320.4.S
Lieta Nr. 1A68022320
Arhīva Nr. 1A-0223-20/14

SPRIEDUMS

Rīgā 2020. gada 18. maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa,
tiesnesis Viktors Makucevičs,
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019. gada 15. oktobra lēmumu Nr. D57-AK-19-41-40.

Aprakstošā daļa

[1] 2019. gada 28. septembrī Valsts policijas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC336856 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), kurā norādīts, ka 2019. gada 28. septembrī plkst. 00.43 Rīgā, Jelgavas ielā 42 /pers. A/ vairākkārtīgi, apzināti un nepamatoti izsauca Valsts policiju. Pārkāpums izpaudās tādā veidā, ka /pers. A/ vairākkārtīgi centās izsaukt Valsts policiju uz neesošiem pārkāpumiem, nespējot nosaukt izsaukšanas iemeslu.

Tādējādi /pers. A/pārkāpusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 202. panta pirmo daļu.

[2] Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019. gada 15. oktobra lēmumu Nr. D57-AK-19-41-40 (turpmāk arī – Iestādes lēmums) /pers. A/ saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 202. panta pirmās daļas, uzliekot naudas sodu 50 *euro*.

[2.1] Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk arī – Iestāde) lēmumā norādīts, ka 2019. gada 28. septembrī sastādīts Sākotnējais lēmums.

Tā kā par lietas izskatīšanu savlaicīgi paziņots, un nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu, saskaņā ar Latvijas APK 271. panta ceturto daļu lieta izskatīta bez personas klātbūtnes.

[2.2] No Valsts policijas amatpersonu 2019. gada 28. septembra ziņojumiem izriet, ka, pildot pienākumus, plkst. 00.43 saņemts rīkojums doties uz adresi Jelgavas ielā 42, Rīgā, kur sieviete traucē Valsts policijas darbu vairākkārtīgi zvanot. Notikuma vietā tika sastapta /pers. A/, kura nespēja izskaidrot policijas izsaukšanas iemeslu. Persona plkst. 01.00 tika aizturēta un nogādāta Zemgales iecirknī tālākai apstākļu noskaidrošanai.

[2.3] /pers. A/ lietā nav sniegusi rakstveida paskaidrojumus.

[2.4] Citējot Latvijas APK 244. pantu, 243. panta ceturto daļu un likuma „Par policiju" 1. pantu, Iestāde secināja, ka izsaukuma adresē nebija nepieciešama speciālā dienesta normatīvajos aktos noteiktā pienākumu veikšana, proti, nebija nepieciešama personu dzīvības un veselības aizsargāšana, ko apliecina amatpersonas ziņojums, kuru Iestādei nav pamata apšaubīt. Līdz ar to Iestāde gūst pārliecību, ka /pers. A/ ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, tas atbilst noteiktajai kvalifikācijai.

[2.5] Par Latvijas APK 202. panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu fiziskai personai uzliek naudas sodu no 35 līdz 140 *euro*.

Vērtējot pārkāpuma raksturu, Iestāde atzina, ka nepamatota speciālā dienesta izsaukšana rada materiālus zaudējumus valstij, kā arī nepamatoti noslogo speciālā dienesta darbiniekus, liedzot pildīt pienākumus pēc būtības.

Lietā netika konstatēti atbildību mīkstinoši un/vai pastiprinoši apstākļi.

Lietā nav dokumentu, kas ļautu vērtēt personas mantisko stāvokli, bet ne personas dzimšanas datiem secināms, ka persona ir darbspējīgā vecumā.

Tā kā persona nav ievērojusi Latvijas APK 260. panta pirmās daļas 1. punktā noteikto pienākumu ierasties procesa veikšanai pilnvarotas amatpersonas norādītajā vietā un laikā uz lietas izskatīšanu, tā tiek vērtēta kā personas attieksme pret veikto pārkāpumu.

Atsaucoties uz Latvijas APK 32. panta otro daļu un 22. pantu, iestādes ieskatā persona saucama pie administratīvās atbildības, uzliekot naudas sodu.

[3] Nepiekrītot Iestādes lēmumam, sūdzību iesniedza /pers. A/, lūdzot atcelt to.

[3.1] Cik tas objektīvi saprotams, sūdzībā norādīts, ka persona 2019. gada 28. septembra vakarā pēc 24 stundām tika atbrīvota no slimnīcas. Transports nekursēja, nevarēja izsaukt taksometru, jo viņai neesot bijis naudas un telefonā nebija papildināta karte, tāpēc varēja tikai izsaukt policiju. Tāpat nebija naudas taksometram. Bija piedzērusies, tā kā baidījās nosalt un nevarēja nokļūt mājās, izsauca policiju, kura tā vietā, lai aizvestu viņu mājās, piemērojusi sodu. Citās valstīs policijas darbinieki ārkārtas situācijās mājās nogādā arī cilvēkus, kuri nav iereibuši. Bija iekāpusi trolejbusā, bet tas brauca tikai uz Jelgavas ielu, tā kā bija lietojusi alkoholiskus dzērienus, naktī mājās nenonāktu.

[3.2] Neatceras, ko bija teikusi policijai. Varbūt neteica, ka ir izlaista no slimnīcas un nevar nokļūt mājās, bet policijas darbinieki varēja viņu nogādāt patversmē, lai nenosaltu uz ielas. Iepriekš policijas darbinieki sūdzības iesniedzēju nepamatoti nogādāja Tvaika ielā, kad palīdzība netika prasīta, bet šajā gadījumā, kad tika prasīta, policijas darbinieki nepalīdzēja.

[3.3] Norāda, ka nav nodarbināta, ienākumus negūst.

[3.4] Iestādes lēmumā nepamatoti konstatēts, ka sūdzības iesniedzēja traucēja policijas darbu un nebija nepieciešama personas dzīvības un veselības aizsargāšana, jo izmantoja savas tiesības izsaukt policijas darbiniekus, jo tika atstāta bezpalīdzības stāvoklī naktī, kad bija +4?C.

Tāpat Iestādes lēmumā netika izvērtēta likuma „Par policiju" 12. panta pirmās daļas 9. punkta piemērošana, kas liecina par lēmuma prettiesiskumu. Sūdzības iesniedzēja jūtas aizskarta no iepriekš piedzīvotā un tādējādi varēja apdraudēt pati sevi.

[4] 2020. gada 22. janvārī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemti Iestādes paskaidrojumi par iesniegto sūdzību, kuros norādīts, ka Iestādes ieskatā sūdzības iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības, lēmums tika pieņemts objektīvi un vispusīgi izvērtējot visus lietā esošos materiālus. Iestāde sūdzību neatzīst un uzskata, ka pieņemtais lēmums ir atstājams negrozīts.

Sūdzības iesniedzēja norāda uz apstākļiem, kuros atradusies notikuma dienā, atzīst, ka bija piedzērusies un neatceras, ko teica policijai. Kā izriet no policijas darbinieka ziņojuma, pēc aizturēšanas persona tika nogādāta policijas iecirknī, kur bija manāmā alkohola reibuma stāvoklī un runāja nesakarīgi, tādēļ paskaidrojums netika pieņemts.

No minētā secināms, ka persona vēlu vakarā bija iznākusi no slimnīcas, taču pati atzīst, ka bijusi alkohola reibuma stāvoklī un nav varējusi nokļūt mājas. No likuma „Par policiju" 1. panta izriet, ka policijas pienākums aizsargāt personu veselību no noziedzīgiem un citiem prettiesiskiem apdraudējumiem, nevis nogādāt mājās personu, kas atrodas alkohola reibuma stāvoklī.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums grozāms.

[6] Latvijas APK 289.[12] panta pirmā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[12] pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[7] Latvijas APK 286. panta otrā daļa noteic, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Latvijas APK 289.[6] panta devītās daļas 2. un 3. punkts paredz, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Iestādes lēmumā norādītajai motivācijai, tāpēc spriedumā neizklāsta izvērstus argumentus, jo tie atkārtotu sprieduma aprakstošajā daļā izklāstīto Iestādes lēmuma motivāciju.

Tāpat tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir pietiekami motivēts, tajā veikta lietas faktisko apstākļu un lietas materiālos esošo pierādījumu analīze, izdarot pamatotus secinājumus par lietas faktiskajiem apstākļiem.

[8] Izvērtējot /pers. A/sūdzību, tiesa uzskata par nepieciešamu papildus norādīt turpmāko.

[8.1] No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka 2019. gada 28. septembrī Valsts policijas amatpersona sastādīja Sākotnējo lēmumu, kurā norādīts, ka /pers. A/ 2019. gada 28. septembrī plkst. 00.43 Rīgā, Jelgavas ielā 42 vairākkārtīgi, apzināti un nepamatoti izsauca Valsts policiju. Pārkāpums izpaudās tādā veidā, ka /pers. A/ vairākkārtīgi centās izsaukt Valsts policiju uz neesošiem pārkāpumiem, nespējot nosaukt izsaukšanas iemeslu.

Tādējādi /pers. A/izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 202. panta pirmajā daļā.

[8.2] Lietā pastāv strīds par to, vai /pers. A/ pamatoti izsaukusi Valsts policijas darbiniekus.

[8.3] Latvijas APK 202. panta pirmā daļa noteic, ka par ugunsdzēsības un glābšanas, policijas, neatliekamās medicīniskās palīdzības vai citu speciālo dienestu apzināti nepamatotu izsaukšanu – uzliek naudas sodu fiziskām personām no 35 līdz 140 *euro*.

No minētās tiesību normas secināms, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, lietā jākonstatē, ka persona apzināti nepamatoti izsaukusi Valsts policiju, proti, persona apzinājusies vai, ņemot vērā lietas faktiskos apstākļus, personai bija jāapzinās, ka izsaukums ir nepamatots.

Izsaukums par apzināti nepamatotu var tikt atzīts ne tikai tad, ja izsaucējs izdara joka vai viltus zvanus, bet arī tad, ja izsaukums tiek izdarīts, neskatoties uz to, ka izsaucējs skaidri apzinās, ka pret viņu vai kādu citu personu netiek izdarīts likumpārkāpums, netiek apdraudēta ne izsaucēja, ne kāda cita cilvēka veselība vai dzīvība un neviens nav jāglābj, netiek apdraudēta vispārējā sabiedriskā kārtība un nav nepieciešama Valsts policijas tūlītēja un neatliekama iejaukšanās.

[8.4] Latvijas APK 243. panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt minētā panta ceturtā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Savukārt Latvijas APK 243.[1] pants noteic, ka ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

[8.5] No lietas materiālos esošā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 8. rotas kārtībnieka kaprāļa /pers. J/ 2019. gada 28. septembra ziņojuma izriet, ka, pildot dienesta pienākumus ar inspektoru Valsts amatpersona, no OVB „Sakta" tika saņemts izsaukums ierasties Jelgavas ielā 42, Rīgā, kur sieviete, vairākkārtīgi zvanot Valsts policijai, traucē tās darbu.

Ierodoties minētajā adresē plkst. 00.47, tika sastapta /pers. A/, kura nespēja paskaidrot Valsts policijas izsaukšanas iemeslu. Plkst. 01.00 persona tika aizturēta un nogādāta Zemgales iecirknī tālākai apstākļu noskaidrošanai, sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Fizisks spēks un speclīdzekļi netika pielietoti, par notikušo paziņots OVB „Sakta" un OVS „Rucava".

[8.6] No lietas materiāliem pievienotā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Zemgales iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākās inspektores Valsts amatpersona ziņojuma izriet, ka 2019. gada 28. septembrī Zemgales iecirknī tika nogādāta /pers. A/, kura bija manāmā alkohola reibuma stāvoklī, runāja nesakarīgi, tādēļ paskaidrojums netika pieņemts.

[8.7] Tāpat lietas materiāliem pievienots 2019. gada 28. septembra administratīvās aizturēšanas protokols Nr. 129, no kura izriet, ka /pers. A/ 2019. gada 28. septembrī plkst. 01.00 tika aizturēta, lai nodrošinātu administratīvo lietvedību.

[8.8] Likuma „Par policiju" 3. pants noteic, ka policijas uzdevumi cita starpā ir garantēt personu un sabiedrības drošību un novērst noziedzīgus nodarījumus un citus likumpārkāpumus. Minētā likuma 9. pants noteic, ka jebkura policijas darbinieka pienākums ir visā Latvijas Republikas teritorijā neatkarīgi no viņa ieņemamā amata, atrašanās vietas un laika gadījumā, ja pie viņa vēršas personas ar pieteikumu vai ziņojumu par notikumu, kurš apdraud personu un sabiedrības drošību, kā arī pašam konstatējot tādu notikumu, veikt iespējamos pasākumus, lai novērstu likumpārkāpumu, glābtu cilvēkus un sniegtu viņiem palīdzību likumpārkāpumu izdarījušo personu konstatēšanā un aizturēšanā, noskaidrot aculieciniekus, apsargāt notikuma vietu, kā arī paziņot par notikušo tuvākajai policijas iestādei.

No minētā izriet, ka likumisks pamats izsaukt Valsts policiju ir tad, ja ir jānovērš kāds noziedzīgs nodarījums vai cits likumpārkāpums, vai jāglābj

kāda persona, kuras veselība vai dzīvība tiek apdraudēta, vai tiek apdraudēta sabiedrības drošība, proti, tā ir situācija, kurā ir nepieciešama neatliekama Valsts policijas iejaukšanās un palīdzība.

Apzināti nepamatota speciālā dienesta izsaukšana ir konstatējama brīdī, kad izsaukumā norādītajā adresē ierodas speciālais dienests, šajā gadījumā Valsts policija, kas nekonstatē izsaucējam vai citām personām dzīvības vai veselības apdraudējumu, nekonstatē apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai un drošībai, nekonstatē noziedzīgus nodarījumus vai citus likumpārkāpumus, un izsaukuma pamatā nav iemesls vai situācija, kuras risināšanā jāiesaistās Valsts policijai. Policijas uzdevumi un ikkatra policista pienākumi ir skaidri noteikti likuma „Par policiju" 3. un 9. pantā. Gadījumā, ja policija ir izsaukta, bet amatpersonas nekonstatē kādu no uzdevumiem, kas tai likumīgi pildāmi, secināms, ka izsaukums veikts nepamatoti.

[8.9] Tiesa atzīst, ka policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. *Administratīvās apgabaltiesas 2005. gada 3. decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1. punktu, 2005. gada 9. decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1 punktu*).

No Valsts policijas darbinieku ziņojumos norādītā izriet, ka /pers. A/ nav spējusi paskaidrot Valsts policijas izsaukšanas iemeslu, runājusi nesakarīgi, atradusies manāmā alkohola reibuma stāvoklī. Sūdzības iesniedzēja apliecina, ka bijusi alkohola reibuma stāvoklī, neatceras, ko ir teikusi policijas darbiniekiem, varbūt neteica, ka ir izlaista no slimnīcas un nevar nokļūt mājās.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka izsaukusi Valsts policiju, jo tika izlaista no slimnīcas naktī, kad transports nekursēja, nevarēja izsaukt taksometru, kā arī par to samaksāt, tādējādi nespēja nokļūt mājās un baidījās nosalt uz ielas. Tādējādi nav izprotama sūdzības iesniedzējas rīcība, ierodoties policijas darbiniekiem, nepaskaidrot izsaukšanas iemeslus, jo tādējādi nav iespējams sagaidīt policijas darbinieku attiecīgu rīcību, kas norāda uz to, ka Valsts policijas darbinieki bija izsaukti bez jebkāda iemesla.

Tiesa izvērtējot lietas materiālus kopumā, atzīst, ka Valsts policija izsaukta apzināti nepamatoti. Valsts policija nesniedz tādu pakalpojumu, kā personas nogādāšana dzīvesvietā, ja persona ir alkohola reibuma stāvoklī un viņai nav nepieciešamo līdzekļu taksometram. Valsts policijas kā speciālā dienesta kompetenci un pilnvaras noteic likums „Par policiju".

[8.10] Vērtējot /pers. A/norādītos apstākļus, ka viņa naktī atbrīvota no slimnīcas pēc atrašanās tajā 24 stundas, tiesa atzīst, ka lietas materiāli nesatur ziņas par to, kādu iemeslu dēļ viņa bijusi slimnīcā veselu diennakti, turklāt esot alkohola reibuma stāvoklī. Tādējādi Valsts policijas darbiniekiem, neesot ziņām par viņu izsaukšanas iemesliem, nebija pamata uzskatīt, ka viņi izsaukti sakarā ar tādiem notikumiem, kuros Valsts policijas darbiniekiem ir jāiesaistās likumā noteikto pienākumu izpildei.

[8.11] Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka sūdzības iesniedzēja atradusies manāmā alkohola reibuma stāvoklī, kas attiecīgi norāda uz to, ka persona lietojusi alkoholiskos dzērienus pēc došanās prom no slimnīcas un nav veikusi saprātīgas darbības, lai nodrošinātu savu nokļūšanu mājās.

[8.12] Savukārt, vērtējot /pers. A/ norādīto apsvērumu, ka viņa naktī izrakstīta no ārstniecības iestādes, tiesa, ievērojot Latvijas APK 244. panta noteikumus, šo sūdzības apsvērumu atzīst par nepamatotu, jo jautājums par pacientu izrakstīšanās laiku tiek noteikts ar attiecīgās ārstniecības iestādes iekšējiem noteikumiem, paredzot izrakstīšanas laiku dienā.

Sākotnējā lēmumā norādīta administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vieta Jelgavas iela 42, Rīga. Pārbaudot šo adresi pakalpojumā *Google Maps*, tiesa konstatē, ka šajā vietā un tuvākajā apkaimē neatrodas neviena ārstniecības iestāde.

[8.13] Ņemot vērā to, ka sūdzības iesniedzēja neieradās uz lietas izskatīšanu Iestādē, kā arī nesniedza rakstveida paskaidrojumus, bet no policijas darbinieku ziņojumiem izriet, ka persona nespēja paskaidrot policijas izsaukšanas iemeslus, runāja nesakarīgi, sūdzības iesniedzējas argumenti, ka Iestāde nepamatoti konstatējusi policijas darba traucēšanu un to, ka nebija nepieciešama personas veselības un dzīvības aizsardzība, uzskatāms par nepamatotu.

Minētais attiecināms arī attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka Iestāde nav vērtējusi likuma „Par policiju" 12. panta pirmās daļas 9. punkta piemērošanu, jo, pieņemot Iestādes lēmumu, lietas materiālos neatradās informācija par sūdzības iesniedzējas iespējamajiem rīcības iemesliem, līdz ar to likuma „Par policiju" 12. panta pirmās daļas 9. punkta piemērošanas iespējamība nevarēja tikt izvērtēta. Atzīmējams, ka likuma „Par policiju" 12. pants paredz policijas darbinieka tiesības, nevis pienākumus.

[9] Tādējādi tiesa atzīst, ka /pers. A/ pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 202. panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, jo lietā nav konstatējama motivācija, kādu iemeslu dēļ /pers. A/ bija vairākas reizes izsaukusi Valsts policiju. Apstāklis, ka viņai bija jānokļūst mājās, nevar tikt atzīts par pamatotu iemeslu Valsts policijas darbinieku izsaukšanai.

Fakts, ka persona, kas ir saukta pie administratīvās atbildības pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu pirmās instances tiesas spriedumu (sk. *Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2016. gada 4. aprīļa spriedumu lietā Nr. 104AA-0367-16/28*).

[10] Latvijas APK 22. pants noteic, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Turklāt Latvijas APK 32. panta otrās daļas noteikumi paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Savukārt Latvijas APK 32. panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[10.1] Latvijas APK 202.panta pirmās daļas sankcija fiziskajām personām paredz naudas sodu no trīsdesmit pieciem līdz simt četrdesmit *euro*.

[10.2] No lietas materiāliem izriet, ka /pers. A/ piemērots naudas sods 50 *euro*. Vērtējot piemērojamā soda apmēru, Iestādes lēmumā norādīts, ka lietā nav pierādījumi, kas ļautu vērtēt /pers. A/ mantisko stāvokli, bet norādīts, ka viņa ir darbaspējīgā vecumā.

[10.3] Lai gan Iestāde nav konstatējusi atbildību pastiprinošus apstākļus, Iestādes lēmumā nav pamatots, kāpēc sūdzības iesniedzējai par pārkāpumu nav piemērots sankcijā noradītais minimālais soda apmērs, bet piemērots tieši 50 *euro* naudas sods.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka lietas izskatīšanas gaitā nebija pilnībā izvērtēts Latvijas APK 32. panta otrajā daļā norādītais, kas novedis pie nepamatota soda apmēra piemērošanas. Tādējādi tiesa atzīst, ka Latvijas APK 22. pantā noteiktā soda mērķa sasniegšanai, /pers. A/ ar Latvijas APK 202. panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu piemērojams naudas sods 35 *euro* apmērā, kas atbilst panta daļas sankcijā paredzētajam minimālajam sodam.

[11] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ pamatoti saukta pie atbildības par Latvijas APK 202. panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu. Tomēr, ievērojot lietas faktiskos apstākļus, tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir grozāms, nosakot, ka /pers. A/ par izdarīto pārkāpumu piemērojams naudas sods 35 *euro* apmērā.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 4. punktu, tiesa

nosprieda

grozīt ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2019. gada 15. oktobra lēmumu Nr. D57-AK-19-41-40 /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzlikto sodu par Latvijas APK 202. panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, piemērojot /pers. A/ naudas sodu 35 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2020. gada 18. maijā.

Tiesnesis Viktors Makucevičs